

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 11. Ne vendideris opera tua bona oculis hominum; est enim eorum merces sine fructis vanitas, vt dixit Daud.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

tuis adiuuentionem Diuinis oculis intentionis sanctæ, sit illa ardentibus desideriis exaltans. Sit tibi exemplo vidua illa, de qua superius. quæ duo parua minuta elargiens, (Deo teste) plus cæteris omnibus misit, & eo modo est ei à Deo satisfactum.

§. II. Ne vendideris opera tua bona oculis hominum: est enim eorum merces sine fructu vanitas, ut dixit Dauid.

24. **Q**uis non admiretur sententiam sancti illius Martiris Thomæ Mori? Bene ac laudabiliter facta pro merito compensare mundus hic nec ingratus solet, nec gratus potest. In hoc a Psal. fundata est petitio illa Regis Dauid a: *Auerte oculos meos, ne videant vanitatem*. Hæc verba 37. perpendit D. Aug. h. Quæ est petitio tua, o Rex h. Con. sapientissime (inquit D. August.) An non melius 12. in nobis, id, quod filius tuus Salomon postmodum ff. 118. intellexit, quod omnia quæ sunt in mundo, vana sunt. Hæc enim propositione ortus est con- Eccl. ciones illas Ecclesiastes: *Vanitas vanitatum, & omnia vanitas*. Et hoc voluit probare inductio- 1. 1. ne quadam admirabili, sumens argumentum ex eo quod ipse aut manibus terigerat, aut oculis viderat, & conuertit se ad illud affirmandum. *Vidi* (inquit) *cuncta quæ sunt sub sole, & ecce vniuersa vanitas*. Si ores, ne videas id quod 44. vanum est, & vanum est quidquid in mundo est, & sub sole residet, nihil tibi reliquum est quod videas, proinde, aut tibi effodias oculos, aut de mundo excedas: sicut in alia simili nate- 1. ria, quasi notissimum inconueniens resoluit D. Quid sit vanitas. Paulus: *Oportet de hoc mundo exire: Numquid quærit D. Aug.* *quamdiu sumus in hoc mundo, possumus non videre vanitatem? Omnis enim creatura vanitati subiecta est, & omnia vanitas.* Av. 8. Duos huic petitioni tradit sensus D. August. Tom. 8. primus sit, Prophetam hic loqui de oculis animæ: videlicet, intellectu, ac voluntate, postulat Con. 12. autem à Deo sibi præstet, illos nulli mundi hu- in Ps. ius creaturæ affici: quia quidquid in mundo 118. est, vanitas est: sed his tantum quæ supra caelos sunt, vbi bona sunt permanentia, & firma. Hoc autem est (inquit) quod postmodum nobis Col. c. consuluit D. Paulus: *Quæ sursum sunt querite, vbi Christus est in dextera Dei sedens, quæ sursum 3. 1. sunt, sapite, non quæ super terram*. Bona hæc est (ait D. August.) explicatio: verumtamen videtur mihi altera esse magis proposito conueniens, si considerens id, quod in mundo pleno gurgite

magis metetur nomen vanitatis, esse mundanam gloriam, hominum laudes ob præclara qualibet opera. Vanum est id quod habet quandam apparentiam & non substantiam, vt nux, quæ patrens boua, intus verò nihil habet. Quam pulchram appareuntiam habet mundana gloria? quam videtur excellens æstimatio & mundi applausus vniuersalis? quid dicis, quid sentis, de generalibus gentium laudibus, quæ vident, laudant, æstimant, promulgant, & magnificant? Quot oculos suos in hæc collimant? Quot post illa currunt anhelii, arduas difficultates ag- gredientes, vt hæc consequantur? Quot fortissimi militum Duces sese stupendis facinoribus iniecerunt, solum vt hæc gloriam adipiscerentur? Quot sapientes impenderunt labores suos, vigilas, studia, legendo in Cathedralis, scribendo libros, vt hæc nanciscerentur? Quot homines, qui suspensum trahunt mundum, operibus verissimiliter tantum sanctis stricis ieiunij, elemosynis effusis, orationibus frequentibus, hoc vnum in intentione habebant, hominum æstimationem? Tales erant scribæ & Pharisei, de quibus Christus: *Omnia sua faciunt, vt videantur ab hominibus. Exterminant facies suas, vt appareant hominibus ieiunantes*. Verumtamen quid esse potest minoris subsistentiæ, seu substantiæ? An fumus, qui citius evanescit? An venorum status, qui tam velociter nullo relicto vestigio pertranseunt? An avis datur tam celer, quæ nullo sui signo per aërem relicto, æquè dispareat? An bulla in aqua, quæ sic tota delibescit? An floris cardui lanugo quæ sic à vento dissipatur? Symbola sunt omnia hæc Spiritus sancti, quibus voluit exponere mundanæ huius gloriæ vanitatem, ac laudis, & æstimationis hominum, in quæ oculos suos & spem suam collocant insipidi. *Spes impij tanquam lanugo, quæ à vento delitur, & tanquam spuma gracilis, quæ à vento dissipatur, & tanquam fumus, qui à vento dissipatus est, & tanquam memoria hostijis vniuersi prateruentis*. Quid dicam? ipsimet hæc proprio suo damno cognouerunt, qui, vitâ tam finitâ, sese tam omni bono vacuos, quam omni ni genere tormentorum plenos in inferno gementes deplorarunt. *Quid nobis profuit superbia? &c. Transferunt omnia illa tanquam umbra, & tanquam nuntius percurrenti, & tanquam naui, quæ pertransit fluctuantem aquam, & tanquam aui, quæ transuolat in aere, cuius nullum inuenitur argumentum itineris, sed tanquam sonitus alarum verberans aërem &c.*

¶ *Et nos &c. & virtutis quidem nullum signum valimus ostendere.* Non dicit, quod opera bona non fecerint, quinimò multi eorum illa fecerunt, sed quod illis, nec argumentum nec signum eorum vllum maneat, quod ostendere poterint.

11. ¶ *Est autem ipsa corona seu præmium, non solum merces bonorum operum, sed & signum ac indicium, quod ea facta ostendat.* Sicut accidit Sanctis in illa mercede, quam in caelis recipiunt; illis verò qui ea fecerunt ob solam æstimationem & hominum laudes, ne leue quidem argumentum, sicut nec præmium in alia vita remanebit *virtutis nullum signum.* Descende consideratione tua (monet D. Bern.) in infernum, hoc est enim quod à te requirit Propheta Rex: *Descendant in infernum viventes.* Illic intelliges plangit illos, quos & edunt & in æternum edent illi tam stulti, vt seipsos tali cognomine dignos censuerint: *Nos insensati:* quia pro suis tam præclaris operibus nihil aliud, quam hominum acclamationes & nomen sunt occupati.

Baruch. 4. ¶ *Confidera illos, quos Spiritus sanctus vocat: Potentes à seculo viri sumosi.* Et Propheta Baruch: *Gigantes nominati scientes bellum.* Attente gigantes illos mundo tam celebres vt refert Spiritus sanctus illos Romanorum Duces toto terrarum ambitu notissimos: testante sacro eloquio Ad eò laudatos & omni honore exceptos, vt innotiosus illis triumphis & coronis, modò ex lauro, modò ex ferreo, modò ex auro, nomina sua toto orbe gloriose ac superbe diffundentes? Quid Pompeio de suis triumphis superfuit? Quid Iulio Cæsari? Quid Lucio Lucullo de illo triumpho per tres annos publicè decantato, qui per Ciceronem ad finem illorum ei concessus est ob deuictum Regem Mithridatem & Tigranem? Quid Philosophos illos memorem, nominatos, & vt admirabiles dictos, qui omnem suum finem & curam eò direxerunt, vt nomen suum & famam æternitati traderent, laboriosis suis studiis, continuis vigiliis, contemplatione caelorum, & eorum motuum obseruatione, ac altorum, libros in omni materia, & de qualibet arte componentes? Quin mihi propono infauitos illos Scribas & Phariseos: quid illis mercedis retributum, pro suis Arictis ieiuniis, quibus exhaurebantur, pro suis orationibus, cum iuocarent quasi obsecrati ex continuo in caelum iuueni, pro suis elemosynis ad sonitum campanarum distributis, solâ mundi complacentiâ sibi complacentes?

¶ *Cuncta hæc opera, & cætera virtutum, quòd*

si in Dei gloriam fecissent (prout dicebant) ad lucrandum æternas glorias, æternaque regna, sufficiebant. Ne miretis, ipsos omni re subsistente manere vacuos: posuerunt enim oculos suos super vanitatem: viderunt vana. Mi Domine Deus, rogat David: *Auerte oculos meos, ne videam vanitatem.* Ne permiseris tantam mihi accidere excerebrationem seu insipientiam, vt sint oculi mei tam abiecti, & animus adeò vilis, vt vanitati affigantur, illam prætentant; esset enim summa stulticia & insipientia. An possit vlla maior inueniri, quam si habeas gemmam pretij infiniti, quâ ditissimo Regi venditâ, in solutionem eius is tibi celebrem consignaret ciuitatem; & tu eandem venderes pauperulo cuidam, qui eam laudaret & Rege dignam æstimaret; & hanc eius laudem in pretium reciperes; quid (quæro te) inde tibi lucri?

Ab hac stulticia & insipientia securos reddere nos voluit Christus, (teste D. August.) qui nostrum desiderans bonum, præmonet: *Attendite, ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, vt videamini ab eis, alioquin mercedem non habebitis apud Patrem vestrum qui in caelis est.* Adfer & offer Deo opera tua bona: cognoscat ille pretium iustum & eorum valorem tibi persoluet, ad minus Regnis æternis.

§. 12. *Pratende pro operibus tuis bonis non minorem mercedem, quam Abraham; & D. Thomas, vt te mulier illa caelestis informat.*

TV autem eum ieiunas. Tractat nobiscum Deus, vt vir quidam spectabilis, cum operatio ignorante alicuius pagi. Incidit casu quodam manibus eius pretij magni adamas purissimus, & ab omni leui puluiscolo, & spuma defœcatissimus, credit esse quandam vilis vitæ particulam, seu ad summum crystalli, quærit emptorem. O amice (ait vir ille præclarus) quam parum nosti quanti illud valeat, quod reperisti, scito hoc esse quid dignum Rege, & solis eiusdem manibus bene impensum: est enim Adamas magni pretij, cuius tibi valorem solus Rex, & is quidem potens, dare potest. Ne eum in hoc pago vendideris, hic enim non æstimatur tamen, quanti valet; adito Curiam: illic enim sciens eius valorem, & iustum tibi pretium soluent, dabuntque tibi in commutationem eius tantam pecuniæ summam, vt ex ea omne damnorum relaxas, & toto vitæ tempore diues viuas.